

Mustangul

GeluOttawa

Acuma,întrupat,ca niciodată
Vis umblător îmbogățit cu tine,
Umanizat din starea-mi suspendată
Cu trup și miros și sânge in vine.

Să-mi protejez la nesfârșit schimbarea
Ți-as spune doar ție noul meu nume.
Pe net ni se confirmă destrămarea
Jocului de-alba-neagra cu-alarme.

Și uite printre stări nenumărate
Doar câte-un visător se mai strecoară,
Pe încâlcite poteci neumbrate
Doar un negru mustang și-o fecioară.

În păduri rase de mințile-obtuze,
La soare-s cioturi uscate printre flori.
Eu,cum neexplodează vechi obuze
Ruginite și reci,îți produc flori.

Tot ce privesc nu are nici o noimă,
Ursi și cerboaice pe plajele mării,
Elefanți,brazi de-apă suflă pe trompă,
Palma Sfintei Mării ornează norii.

Caut cerdacul pe movilă vieții,
Mi-e dor de vechiul bac dintre maluri,
De țipătul scurt la geamatul punții
Și la spaima aruncării în valuri.

Faci semnul în V la fel ca cei străbuni,
Iubita mea cu sângele albastru
Și proiectată de-o oaste de lemuri,
Cu chip de vis și nume de astru.

Mi-e drag de chipul după bătălie,
Victorioasă și înlăcrimată.
Sângele de pe mâini ai șters pe ie
Și-ai desenat o glie stramosească.

M-am dumirit târziu și mi-a fost frică
Atunci,când te-ai lăsat căzută-n valuri,
C-un ultim V ca ultimă credință

Să cucerești o lume dinspre-adâncuri.

Puternică la minte, trup și suflet
Ți-ai cultivat o modestie scumpă.
Acuma, chiar senină, ești un tunet
Lovind în cel ce te-a crezut căzută.

Chiar de-ai fi fost pentru Brâncuși model
Și de-ai fi fost în piatra dăltuită,
În vesnicie vei fi rămas la fel,
Rebelă, iute și nestăpânită.

Când stările vor fi doar amintire,
Ne-om arunca în marea omenească
Împreună, tu mireasă eu mire.
Sub curcubeu ne-om încropi o casă.

Îi vom primi s-o binecuvânteze,
Agiazmza activând uscate lacrimi,
Mă voi ruga la nevăzute muze
Să legen-carte ultimele pagini.

Eu te iubesc și e doar începutul.
Tot ce am e al tău, fără tăgadă.
Hai să privim, când se lasă amurgul,
Negrul mustang înșeuat de fecioară.

Gelu Radulescu, Ottawa.